

KHO BÁU ĐÍCH THỰC

Nguyện xin ân sủng của Chúa Giêsu Kitô, tình yêu của Chúa Cha và ơn thông hiệp của Chúa Thánh Thần ở cùng tất cả chúng ta.

Hôm nay, Lời Chúa mời gọi chúng ta suy ngẫm về một câu hỏi nền tảng: chúng ta đặt trái tim, nỗ lực và toàn bộ cuộc sống của mình ở đâu? Chúng ta tích lũy kho báu của mình ở đâu? Các bản văn Kinh Thánh, trích từ thư thứ hai gửi tín hữu Côrintô và Phúc âm theo Thánh Mátthêu, soi sáng cho chúng ta về kho báu đích thực, kho báu không lỗi thời, kho báu không thể bị đánh cắp hay hư hỏng. Chủ đề của bài suy niệm hôm nay là: **“Kho Báu Đích Thực”**.

1. Kho Báu Trên Trời: Lời Kêu Gọi Phải Sáng Suốt

Trong Phúc âm theo thánh Mátthêu, Chúa Giêsu khuyên nhủ chúng ta: “Đừng tích trữ cho mình những kho báu dưới đất, nơi mối mọt và rỉ sét gặm nhấm, nơi kẻ trộm đào ngạch và khoét vách. Nhưng hãy tích trữ cho mình những kho báu trên trời, nơi mối mọt và rỉ sét không gặm nhấm, nơi kẻ trộm không đào ngạch và khoét vách. Vì kho báu của anh ở đâu, thì lòng anh ở đó” (Mt 6,19-21).

Đoạn văn này rất đơn giản, nhưng lại có một chiều sâu vô tận. Chúa Giêsu không lên án việc sở hữu của cải vật chất. Ngài cảnh báo chúng ta về sự tham lam quá mức, sự ám ảnh với việc tích lũy của cải trần thế. Những của cải này vốn dĩ chỉ là phù du và không chắc chắn. Chúng có thể biến mất trong chốc lát, bị cuốn đi bởi khủng hoảng, bệnh tật, trộm cắp, cái chết.

Nhưng, chúng ta đang nói về điều gì khi đề cập đến “kho báu trên trời”? Đó là tất cả những gì bền vững, tất cả những gì có giá trị vĩnh cửu: **tình yêu thương, lòng trắc ẩn, công lý, sự thật, sự tha thứ, đức tin, niềm hy vọng**. Đó là thành quả của mối quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa và với tha nhân. Đó là những hành động bác ái được thực hiện trong ân kín, những lời an ủi dành cho người đau khổ, những cuộc chiến đấu cho phẩm giá con người, những lời cầu nguyện thầm thì trong con tim tĩnh lặng.

Làm thế nào để có được và giữ gìn những kho báu trên trời này? Bằng cách sống Tin Mừng mỗi ngày. Bằng cách sử dụng tài năng và nguồn lực để phục vụ người khác. Bằng cách chọn tha thứ thay vì nuôi dưỡng sự oán giận. Bằng cách đặt Thiên Chúa vào trung tâm cuộc sống.

Làm thế nào để nhìn thấy chúng và bằng đôi mắt nào? Đó là một thách thức lớn. Để nhìn thấy những kho báu này, trước hết chúng ta phải làm sạch đôi mắt của chính mình, thanh lọc cái nhìn của mình. Chúng ta phải loại bỏ những ảo tưởng của thế gian, những lời hứa dối trá về hạnh phúc dễ dàng. Chúng ta phải có một cái nhìn của đức tin, một cái nhìn nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa trong mỗi người, trong mọi sự, trong mỗi hoàn cảnh. Như Chúa Giêsu nói: “Đèn của thân thể là con mắt. Vậy nếu mắt anh sáng, thì toàn thân anh sẽ sáng” (Mt 6,22). Con mắt sáng là con mắt sáng suốt, có khả năng phân biệt điều thiết yếu với điều phù phiếm.

Cụ thể, những kho báu này ở đâu? Chúng ở trong mỗi hành động tốt lành, trong mỗi nụ cười trao đi, trong mỗi bàn tay chìa ra. Chúng ở trong sự bình an nội tâm mà chúng ta cảm nhận khi chúng ta hành động phù hợp với ý muốn của Thiên Chúa. Chúng ở trong tình yêu thương kết nối chúng ta với nhau.

Thách thức đối với chúng ta, đối với con người ngày nay, là chống lại sự cám dỗ của lòng tham, tiêu thụ quá mức, chủ nghĩa cá nhân. Đó là lựa chọn sống một cuộc sống đơn giản và quảng đại, một cuộc sống tập trung vào tình yêu thương và phục vụ. Đó là

hiểu rằng hạnh phúc thật sự không nằm trong việc tích lũy của cải vật chất, mà nằm trong sự phong phú của các mối quan hệ của chúng ta và trong sự viên mãn của mỗi quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa.

2. Yếu Đuối Có Phải Là Kho Báu? Một Nghịch Lý

Trong thư thứ hai gửi tín hữu Côrintô, thánh Phaolô đưa ra một lời chứng sâu sắc. Ngài liệt kê những thử thách mà ngài đã chịu đựng vì danh Chúa Kitô: “Tôi còn hơn họ nữa! Hơn nhiều vì công khó, hơn nhiều vì ở tù, hơn gấp bội vì chịu đòn, bao lần suýt chết. Năm lần tôi bị người Do Thái đánh bốn mươi roi bớt một; ba lần bị đánh đòn; một lần bị ném đá; ba lần bị đắm tàu; một đêm một ngày lênh đênh giữa biển khơi...” (2 Cr 11,23-25).

Nhưng điều đáng ngạc nhiên nhất là thánh Phaolô, sau khi liệt kê một danh sách ấn tượng về những đau khổ phải chịu, tuyên bố: “Nếu phải tự hào, thì tôi sẽ tự hào về những yếu đuối của tôi” (2 Cr 11,30).

Làm thế nào để hiểu được lời khẳng định nghịch lý này? Thánh Phaolô không khoe khoang về những đau khổ của ngài. Ngài tự hào về việc, mặc dù có những yếu đuối, thất bại, những khoảnh khắc nghi ngờ, nhưng ân sủng của Thiên Chúa luôn đủ để cho phép ngài kiên trì trong sứ mệnh của mình. Chính trong sự yếu đuối của ngài mà sức mạnh của Thiên Chúa được biểu lộ trọn vẹn.

Bài học nào cho chúng ta, cho con người ngày nay, trong bối cảnh một xã hội nhấn mạnh vào sự thành công, hiệu suất, vẻ bề ngoài? Thánh Phaolô nhắc nhở chúng ta rằng sức mạnh đích thực không nằm ở khả năng, tài năng, thành công của chúng ta, mà nằm ở khả năng nhận ra sự yếu đuối của chính mình và phó thác mình cho ân sủng của Thiên Chúa. Ngài mời gọi chúng ta đừng xấu hổ về những yếu đuối của mình, nhưng hãy đón nhận chúng như những cơ hội để phát triển đời sống tâm linh. Chính trong những yếu đuối của chúng ta mà chúng ta học được sự khiêm nhường, lòng trắc ẩn, sự phụ thuộc vào Thiên Chúa. Chính trong những yếu đuối của chúng ta mà chúng ta gặp được sức mạnh đích thực.

3. Đầu Tư Sức Mạnh Của Chúng Ta: Một Lựa Chọn Quyết Định

Vậy, chúng ta chọn đầu tư sức mạnh của mình vào đâu? Các hoạt động hàng ngày của chúng ta, thời gian, năng lượng, toàn bộ cuộc sống của chúng ta, có được dành cho việc thu thập của cải vật chất, quyền lực, tình yêu phù du một cách quá độ không? Nếu vậy, điều đó dẫn chúng ta đến đâu? Những kho báu trần thế này, dù dễ chịu đến đâu, cũng chỉ là ảo ảnh và chóng qua. Chúng không thể mang lại cho chúng ta niềm vui thật sự, sự bình an thật sự, sự hài lòng thật sự. Chúng thường để lại cho chúng ta sự trống rỗng, thất vọng, không hài lòng.

Nỗ lực, niềm vui của chúng ta nên được đầu tư vào việc xây dựng Nước Thiên Chúa. Vào tình yêu thương, sự tha thứ, công lý, sự thật. Vào việc tìm kiếm sự thánh thiện, vào sự phát triển đời sống tâm linh. Đó là nơi của kho báu đích thực, kho báu không lỗi thời, kho báu sẽ đồng hành cùng chúng ta trong cõi vĩnh hằng.

Chúng ta phải có đôi mắt sáng suốt, đôi mắt của lương tâm ngay thẳng. Chúng ta phải cầu xin Chúa Thánh Thần đến làm sáng tỏ những lựa chọn, cam kết, con đường của chúng ta, để chúng ta không lạc lối trong những ảo ảnh của thế gian, mà là đi, cho đến cuối cùng, một con đường thánh thiện, một con đường hạnh phúc đích thực.

Xin Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Nhân Ái, đồng hành cùng chúng ta trên con đường ánh sáng này.